

FARNÍ LIST KAPLICKA č. 7-8/11

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

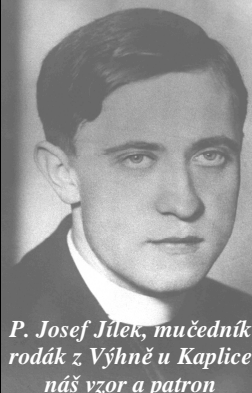
**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

ČERVENEC - SRPEN 2011

Bratři a sestry!

Léto již končí a ve farnostech jsme se sešli většinou dvakrát na táboráku: k začátku a nyní i ke konci prázdnin. Prožili jsme hezké chvíle s dětmi a jim jsme udělali trochu radosti. Přes prázdniny bylo mnoho akcí: především farní dovolená, pak setkání s rodáky, již zmíněné táboráky, křesťanský tábor, koncerty, poutě. O tom všem informuje náš časopis (nebo bude informovat v příštím čísle), má trochu jinou strukturu – obsahuje převážně fotografie. V tomto čísle se ohlédneme i za červnem, kdy jsme byli s dětmi na Ktiši, zúčastnili jsme se oslav sv. Jana Neumanna v Prachaticích a prožili jsme hezkou Petropavlovskou pouť v Kaplici. Akcí je možná až moc a chtěly by spíše zkvalitnit. Ale to už je i výzva k vám.

Doufám, že jste prožili pěkné léto a že odpočatí se zapojíte do farního života. Nyní je před námi farní den – setkání farníků ze všech farností na Kaplicku. Rád bych abyste se nějak podíleli na programu.

V našich společenstvích začneme nově s probíráním církevních dějin – jednou za měsíc budeme probírat toto téma.

Také bych rád znovu vyzval k účasti na přípravě k biřmování. Zatím jsme čekali, až se přihlásí další zájemci, přihlášky budou k dispozici v kostelích u časopisů. Schůzky budou zřejmě v pátek večer.

Přeji vám hezký zbytek teplých letních dní a mnoho energie v novém školním roce!

P. Pavel

Svatý Augustin

Dne 28.srpna
jsme si připomněli

sv.Augustina, jehož život má co říci i nám, lidem 21.století. Život tohoto svätce poutavě líčí kniha Vyznání. Sám její autor, sv.Augustin o ní píše: „**Z lásky k Tvé lásce píše tuto knihu..**“

Narodil se r.354 ve smíšeném manželství, v rodině římského úředníka a křesťansky smýšlející matky sv.Moniky. Ve svých 17 letech odešel coby nevěřící studovat do Kartága řečnictví. Žil rozpustilým, nevázaným studentským životem, ve svých 18 letech se stal otcem nemanželského syna. To, co prožíval, ho však nenaplnňovalo. Studoval filosofii, dílo Cicera s jeho známým výrokem: „Počátky všech věcí jsou nepatrné.“ Cicero mu otevřel cestu k Bibli. Velký vliv má na něj divadlo, filosofie a sekta Manichejských, do níž upadl. Stále však hledá smysl života, hledá pravdu... Jak symbolické! Začínáme nový školní rok. Klade si dnešní student otázky po smyslu života, hledá pravdu? Myslím, že moc ne. Žijeme v konzumní, spotřební společnosti, vše máme „hned“, informace najdeme snadno na internetu. Moc se nezamýšlíme nad hloubkou života. Jsme tak spokojeni? Naplňuje nás tento spotřební způsob života?

Sv.Augustin byl hledačem pravdy. V Kartágu se stal učitelem řečnictví. Po 9 letech života ve společenství Manichejských je však zklamán. Dosavadní způsob života ho neuspokojuje, prochází vnitřními krizemi, boji, ale nevzdává to. Stále hledá...Čte Bibli...

Po jednom rozhovoru se svým přítelem Alipiem o smyslu života odchází do zahrady, kde chce být sám se sebou. V tom slyší dětský hlas: „Vezmi, čti! Vezmi, čti!“

Ustrnul a začal přemýšlet, zda děti při některé hře nezpívají něco podobného. Nemohl si vzpomenout, že by kdy něco podobného slyšel. Napadlo ho, že jej Pán vybízí, aby náhodně otevřel Písmo. Učinil tak a četl: „**Žijme rádně jako za denního světla – ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblectě se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.**“ Řím 13, 13

S dočtením posledních těchto slov vzešlo světlo jistoty v Augustinově srdci a rozptýlilo všechny temnoty jeho pochybností. S radostí to běží se svým přítelem, který se přidává ve víře k němu, oznámit své matce Monice. Tato zpráva ji naplňuje jásavou radostí, léta se vroucně modlila za obrácení svého syna. Ve svých 33 letech je Augustin se svým synem ve stejný den pokřtěn, dále studuje v Římě, stává se knězem, biskupem, svätcem.

Z knihy Vyznání: „**Pozdě jsem Tě miloval, Kráso tak stará a přece tak nová, pozdě jsem Tě miloval! Ty jsi byl uvnitř a já venku a tam jsem Tě hledal, já šeredný vrhl jsem se na všechny Tvé krásné tvory, jež jsi stvořil. Ty jsi byl se mnou, ale já nebyl s Tebou... Ty jakožto Pravda všude vládneš nade všemi, kteří se Tě o radu táží... Ty odpovídáš zřetelně, ale všichni neslyší zřetelně..Ten jest Tvým nejlepším služebníkem, který nedbá na to, aby od Tebe slyšel, co si sám přeje, nýbrž spíše chce to, co od Tebe slyší... Ty však, nejvyšší Dobro, jsi vždycky v pokoji, poněvadž jsi sám sobě pokojem... Nepokojné je mé srdce, dokud nespočine v Tobě, můj Pane... Který však člověk může dát člověku pochopení těchto tajemství? Který anděl člověku? Tebe ať o ně prosí, u Tebe ať hledá, u Tebe ať tluče. Tak a jenom tak je obdrží, tak je nalezne, tak mu bude otevřeno! Amen.**“

Přeji nám všem pozhnané hledání Pravdy, té správné Cesty, smyslu Života v novém školním roce, který je pro nás všechny výzvou k novému začátku. Vždyť se učíme pro život – aby byl smysluplný, naplněný Láskou!

Milena Voldřichová

Úvaha Jakuba Novotného

Asi se ptáte, proč jsem tak dlouho do časopisu nic nenapsal. Odpověď je velice jednoduchá. Více jsem četl, poznal jsem, že to co jsem psal, napsal již někdo přede mnou, proto se mně často zmocňoval pocit, že jsem plagiátor, že si to přečtete někde jinde.

Poslední dobou však stále častěji slychávám volání. Je to hlas z mého nitra, který se dost podobá volání o pomoc. Napadla mně myšlenka, jestli učitel dokáže vnímat svoji důležitost, jestli v sobě dokáže také slyšet touhu předávat zkušenosti mladším, nezkušeným, ne že bych se považoval za učitele, ale podobnou touhu mám v sobě i já. Tato touha právem volá o pomoc, aby byla vyslyšena. Učitel může být v jistých věcech každý z nás. Každý máme o nějakou tu zkušenost více, a proto je důležité, abychom se všichni zapojili a předávali zkušenosti těm méně zkušeným.

Víra je nezměrným zdrojem zkušeností a pro každého může právě naše zkušenost obsahovat nová poznání. Příkladem toho je kniha Poustevník od Davida Toringtona. Kniha vypráví o knězi, který zažívá pokles ve víře a na jedné z exercicií se doslechne o poustevníkově, s kterým následně v deseti setkáních znovu objeví důležitost modlitby v životě.

Budu tedy psát, abych uposlechl volání z mého nitra a současně, abych mohl předávat zkušenosti druhým.

Jakub Novotný

Tato myšlenka je opravdu dobrá. Rád bych, abychom se v našich farnostech učili navzájem. Každý přece něco ví, co zase neví ten druhý. Rád bych, abychom si prostřednictvím časopisu vyměňovali své zkušenosti, abychom o nich hovořili na našich společenstvích a abychom se odvážili také říci své svědectví třeba na farním dnu, nebo i v rámci nedělní mše sv. Je to jen utopie, nebo se odvážíme tuto myšlenku realizovat? Proším vás o to!

P. Pavel

Poděkování Bohu za ochranu

Několik účastnic farní dovolené mne zlákalo, abych se letos také zúčastnila. Jela jsem, dovolená byla pěkná. Měli jsme i několik mší. Zvláště poslední páteční jsem prožila opravdu v Boží přítomnosti. Pociťovala jsem hřejivé paprsky Boží lásky. Netušila jak moc budu ještě tento den potřebovat ochranu od Boha.

Večer jsme se šli projít po Praze. V metru na eskalátoru došlo však k hromadnému pádu, já byla jako poslední. Pádu nešlo již zabránit, pamatuji si jenom, že jsem na schody padala klidně s myšlenkou " Bud' vůle tvá". Dále si nanic nepamatuji, až na první slova od lékaře v nemocnici, že jsem měla obrovské štěstí. Toto jsem slyšela ještě mnohokrát. Nyní jsem až na malé problémy již fit. Byl to Bůh, který nás chránil. Díky moc Bože.

Jarka Vondrková

Svítání na Ktiši

Víkendový pobyt dětí v Diecézním středisku života mládeže na Ktiši se nesl ve svatodušní atmosféře. Konal se od pátku 10. do neděle 12.6. S dětmi byl P. Pavel, Kristýna Perausová a Fanda Labaš. Děti bylo celkem 23, z toho 10 z Pohorské Vsi, 5 z Kaplice, 5 z Malont a 3 z Trojan. Svítání, viděné z okna ktišské fary, bylo hezkým předznamenáním celého pobytu.

S dětmi jsme hráli hry, ale i pořádali bohoslužby. V pátek byla tradiční stezka odvahy: šlo se se zapálenou svíčkou na hřbitov. Děti pak svíčku – znamení plamene Ducha svatého, znamení lásky a života – položili na některý z hrobů. Mohli si tak uvědomit, že pokud v nich bude hořet oheň Ducha svatého, oheň lásky, nemusí se bát žádných temnot, naopak: temnoty jím prozáří a přinesou tak světlo života i tam, kde vládne smrt.

To, že plamínek v dětech hoří bylo vidět na tom jak se skamarádily.

ale také na tom jak ochotně pomáhaly v kuchyni s mytím nádobí.

Nejvíce děti ovšem bavily hry a dovádění. Kluci se vyžívali při fotbale, který s nimi hráli i mladí dobrovolníci, kteří ten víkend přijeli na Ktiš zúčastnit se brigády.

V sobotu dopoledne jsme se s dětmi vydali na šípkovanou. Vlastně i naše životní cesta je takovou šípkovanou. Hledáme znamení, jak postupovat dál, plníme nejrůznější úkoly a druzí se od nás chtějí dozvědět nejrůznější věci. Je tedy zapotřebí žít pozorně, navzájem si radit a také se vzdělávat. Zastavili jsme se u rybníka – připomíná křest, jako důležitý okamžik

v našem životě. Připomíná náš nový život, vynořující se z vody i začlenění do společenství církve.

Při šípkované jsme procházeli lesem a hledali cíl s pokladem. I my máme v životě nějaký „les“ bránící vidět dál.

A co bylo pokladem, který jsme našli? Bylo to nalezení kamarádů i odpočinek. Cestou zpět jsme ještě nasbírali dříví na táborák. I v životě sbíráme to, co pak hoří v našich srdcích! Oheň, byť pro něj bylo vše připraveno, nakonec nevzplál, protože začalo pršet. Ne vždy se vše podaří, jak chceme, ale důležité je udělat pro to maximum. Díky všem, kdo se na Ktiši o to snažili!

Stalo se ...

V pondělí 20.6. přijeli opět do svého rodiště německy mluvící rodáci. Nejprve jsme je zavedli do historické expozice Kaplicka, kde je vystaveno i několik předmětů z našeho kostela. Pak začala mše svatá, kterou celeburoval P. Herbert Kretschmer, který nyní žije v Linci. Od stolu Páně, jsme se pak přesunuli k jídelním stolům na faře.

Díky kuchaři Vaškovi jsme našim hostům mohli nabídnout řízek s bramborovým salátem. Ženy z farnosti opět připravily vynikající zákusky a obětavě soužily u stolů. Říká se, že láska prochází žaludkem. To se opět potvrdilo, rodáci byli velmi spokojeni. A my jim děkujeme za jejich finanční příspěvek naší farnosti. Díky také všem kdo napekli, či se jinak podíleli na péči o hosty.

Ve čtvrtek 16.6. se konala v kulturním domě vernisáž fotografií chorvatského fotografa zobrazujících kříže v chorvatské krajině. Pozván byl i P. Pavel. Kříže připomínají nejen bolestí poznamenanou zemi, ale i její uzdravení. Každý kříž je znamením spojení nebe a země, spojuje je ukřižovaný Člověk-Ježíš svým tělem, ale i ten, kdo trpí ve spojení s Ním. Vernisáž hudbou obohatili žáci ZUŠ, mezi nimiž byla i Johanka Schwarzová z Omleničky.

Následující fotografie dětí z Pohorské Vsi jsou z výletu do Kaplice, kde se nejprve zastavily u rybníka nedaleko Dobechova. Pak pokračovaly na kaplickou faru, kde si zahrály různé hry a společně se tak i s P. Pavlem bavily.

Fotografie vpravo připomíná svátek Božího Těla v Rožmitále, kde si věřící, dle starší tradice přinesli také věnečky. Věneček je symbolem vítězství, tak ukazuje na vítězství Kristova Těla. Vše bude jednou proměněno v Kristovo Tělo – až Bůh bude všechno ve všem (1K 15,28) Musí však zvítězit také v našem těle, ale vítězí však v nás On, anebo naše sobectví?

V sobotu 18.6. se dvacítká zástupců z našich farností vydala na pouť do Prachatic k oslavě 200 letého výročí narození sv. Jana Nep. Neumanna, prachatického rodáka a pozdějšího biskupa ve Filadelfii. Jeho život byl neustálým pohybem – a to především za člověkem. I my jsme na pouti v pohybu a to také za člověkem.; za lidmi s nimiž se setkáváme-od nejmenšího po arcibiskupa.

A tato setkání nás povzbuzují, že podobně jako v průvodu, jdeme všichni společně i na své životní pouti. Na náměstí, kde bude slavena mše sv., procházíme městskými branami a můžeme vzpomenout na slova 24. žalmu – „Zdvihněte brány své klenby, ať vejde Král slávy. Kdo je ten král slávy? Hospodin zástupů, On je král slávy.“ Jde o brány a klenby našich srdcí.

Před kostelem vítáme nástupce sv. Jana Neumanna na filadelfském biskupském stolci kardinála Justina Rigaliho, který před několika dny přiletěl z USA. Foto vpravo je z kaple v rodném domě sv. Jana, kde kardinál Rigali promluvil také k našim biskupům. Zúčastnil se totiž zasedání

České biskupské konference, které proběhlo v Prachaticích. Na dalších fotografiích vidíme jak jde v doprovodu našeho biskupa Jiřího a krumlovského vikáře Václava Píchy na náměstí, kde ho již očekává více jak dva tisíce lidí. Na mě udělal největší dojem svou pokorou a dobrotou, která z něj přímo vyzařovala. Ve svém promluvě vyzdvihl význam sv. Jana pro Ameriku

Socha sv. Jana N. v zahradě hospice

i pro náš národ. Mimo jiné řekl: „*O svatém Janu Neumannovi se říká, že se v ničem nešetřil. Rozuměl, čemu nás učí Ježíš v evangeliu: „Jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám“ (Lk 6, 38). Všem rozdával sám sebe a tak následoval Krista Ukřižovaného. Z Ježíšova proboděného boku vytryskl pramen nekonečného Božího milosrdenství. Svatý Jan Neumann toto milosrdenství hlásal a rozdával svou prací, svátostnou službou, a to v každém ohledu jeho krátkého života.*“

Odpoledne pak ještě v prachatickém kostele

promluvil kardinál Vlček, který také hovořil o Janově obětavém životě. Jeho heslem byl výrok „Utrpení Kristovo, posiluj mě“ I nás může utrpení Kristovo posilovat – k většímu nasazení se pro Pána i k všímání si Jeho utrpení kolem nás.

Petropavlovská pout'

Poutní slavnost apoštolů Petra a Pavla se konala v neděli 26. června a byla spojena se svátkem Božího Těla. Jednotnicí myšlenkou byla skutečnost, že apoštolové Petr a Pavel patří také k Tělu Kristovu. Oba však představují sílu i slabost Kristova Těla – církve. To bylo námětem čtyř oltářů – čtyř zastavení eucharistického průvodu. Připomínali jsme si Petra jako skálu - oporu a posilu učedníků, i Petra zrazujícího. Připomínali jsme si Pavla a sílu jeho víry, stejně jako jeho slabost, když Krista pronásledoval. Není někdy taková i církev, nejsme někdy takoví

i my? A přesto si nás všechny Pán vyvolil, aby na naší slabosti zjevil **svou** sílu.

Obrazy na oltáře malovali děti pod vedením paní Peroutové, díky! Ještě se k nim vrátíme. Po skončení mše sv. i průvodu následovalo občerstvení kávou, pitím i zákusky. Děkujeme všem, kdo ho připravili. Uskutečnilo se před kostelem a tak se mnozí u něj zastavili.

Odpoledne pak pokračovala poutní slavnost na Farském náměstí, které bylo pro to uzpůsobeno. Venku se objevily stoly se slunečníky, židličky k posezení a hlavně lidé, kteří si zde mohli popovídat, ochutnat pečené prasátko i zaposlouchat se do hudby, o kterou se postarala kapela Swing Band Agria, vedená Stanislavem Trsem.

Sešli se zde lidé kostelní i nekostelní, z Kaplice i z okolních farností. Spojili nás apoštolové sv. Petr a Pavel.

Zábavný program se koná pod okny fary a tak jistě bude dobré, aby nějaké duchovní slůvko zaznělo i zde. Tak snad příště.

Duchovní vložku však přineslo dětské divadlo skupiny Rovnátko, složené z dětí navštěvujících hodiny náboženství. Pod vedením Štěpánky Talňové nacvičilo hru o sv. Anežce České. Letos

totiž uplynulo 800 let od jejího narození. Naplněný kostel sv. Floriána dokládá zájem lidí. I sv. Anežka je součástí Těla Kristova, znamením jeho přítomnosti mezi námi a ve světě. I sv. Anežka byla apoštolkou – příkladem svého života, oddaností Kristu. Je pěkné, že děti i dospělí se s ní seznámí formou divadelní hry. Kež je více i těch, kdo ji napodobují v životě.

Součástí programu, jak ho připravilo Kulturní a informační centrum města Kaplice, bylo poznaní práce na hrnčířském kruhu. I mnohé děti si mohly zkusit výrobu talířku, či hrnečku. Stejně jako tu hlínu i nás chce formovat ruka Boží. Jsme ochotni se měnit?
Na farním dvoře připravila Marie Peroutová s dalšími ženami z farnosti program her pro děti.

Děti si zkusily být rybáři jako sv. Petr – magnetem lovilily papírové ryby. Připomněly tím, že my křesťané máme být rybáři lidí – totiž lovit ty, kdo se topí v temných hlubinách své bídy.

Děti se sešlo na farním dvoře opravdu hodně, byly pro ně přichystány i sladké odměny.

Položit co nejvíce kuželek jedním hodem, či trefit kruhem cíl, to byly další hry pro děti. I v životě se snažíme správně „položit“ co nejvíce úkolů stojících před námi a trefit se do nej-správnějšího řešení problémů. Jistě nám pomůže duchovní nadhled – když se v modlitbě vyšplháme (tak jako Kuba z Prahy na obrázku) trochu výš.

Charismatická konference Brno

Ve čtvrtek 7.7. jsem se vydal s hospodyní Jarkou, pastorační asistentkou Růženkou a bratrem Jendou do Brna na Charismatickou konferenci, což je program přednášek a modliteb.

Na brněnském výstavišti se sešlo 6 tisíc lidí, aby naslouchali slovu na téma svatby v Káni Galilejské, kde Ježíš proměnil vodu ve víno. Téma bylo vyjádřeno citátem z Janova evangelia „Udělejte všechno co vám řekne“. Nejvíce oslovující byla tradičně přednáška Vojtěcha Kodeta i svědectví P. Cantalamessa, papežského kazatele, o jeho cestě do charismatické obnovy.

Součástí našeho programu v Brně, bylo i uvolnění - večer s posezením u skleničky.

Zúčastnili jsme se též přednášky o kursech Alfa – což je evangelizace formou pozvání na večeri. Posezení u stolu sblíží. To prožíváme i na faře. Poslední foto je z oslavy mých narozenin.

farní dovolená

Do bývalého kláštera benediktnů, dnes budovy Vyšší školy pedagogické jsem spolu s několika farníky a také přáteli z Prachaticka dorazil v neděli 17.7. ve večerních hodinách. Skála vypínající se nad klášterem připomíná biblické myšlenky o Bohu přirovnávaném k pevně ochranné skále. Je zde několik jeskyní a v jedné z nich přebýval poustevník Ivan (Jan), který dal jméno tomuto místu. My jsme však bydleli nikoliv v jeskyni, ale uvnitř dnešní školy s internátem.

I když poustevničení Ivanovo inspiruje k ponoření se do nitra, vydali jsme se v pondělí na vrchol hory.

Cesta do výše je sice (podobně jako v životě) namáhavá, ale pohled shůry stojí za to. Hned vidíme vše v jiných souvislostech

Stát ve výši je sice efektní, ale je třeba dát si pozor, abychom nespádli. Na skále je však i kříž kterého se můžeme držet. Brání nám v pádu, který hrozí, když se nás zmocňuje povýšenost a pýcha. Kristův kříž pomáhá vyrůst každému křesťanu a brání pádu do temných hlubin.

Jeskyně v nitru hory mi připomněla slova apoštola Pavla: „...prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil 'vnitřní člověk' a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.“ Ef3,16-18

To je i smysl našich farních dovolených: poznávat všechny rozměry Krista, v němž žijeme, pohybujeme se a jsme. Společenství, které tvoříme, je přece Tělem Kristovým. To co nás spojuje je i společné jídlo, proto jsme se (pokud možno) scházeli k jídlu u společného stolu.

Odpoledne jsme se pak vydali do blízkého Berouna. Děti, které byly s námi (Patrik a Kristýna z Trojan, kteří byli letos v D. Dvořišti u 1. sv. přijímání, a Kuba-syn Petra Kašpara) se nejvíce zajímali o tři medvědy (Kubu, Matěje a Vojtu) ve zdejším parku.

V parku stojí i rozhledna, odkud je dobře vidět na město i okolí. Opět se připomíná výška i hloubka... Po návratu do Sv. Jan pod Skalou, se scházíme pod skálou, děti dokonce i ve skalní jeskyňce, abychom slavili mši sv. Pamatujeme na děti skryté v jeskyňce mateřského lůna, jimž byl předčasně ukončen život. Pamatujeme i na ty, kteří jsou zavřeni ve svém

kamenném srdci. Náhodně vybrané biblické texty zapadají do našich modlitebních úmyslů. Mluví o lidské bezbožnosti i o možnosti z Božího díla poznat tvůrce. (*Ř 1*) Mluví o ženách, starajících se o Ježíše, z nichž některé jím byly uzdravené (*Lk 8*). Prostě Pán promlouval. I místo kde jsme měli mši sv. mluvilo – temný otvor ve skále a Zmrtvýchvstalý uprostřed nás.

V úterý jsme se nejprve zastavili na Tetíně, kde mučednický zemřela sv. Ludmila. Naší Ludmile-varhanici v Rožmitále n.Š. se zde sice nic nestalo, ale bez těžkostí v závěru týdne nezůstala. Na těžkosti jsme však zde nemyslel, ale užívali jsme si krásné přírody nad Berouňkou.

Další naše cesta vedla do hlubin. I zde nacházíme krásu. To co vidíme, vytvořila voda. Nemohu nezpomenout na souvislost s vodou křtu. Jestliže ze svého křtu žijeme, voda Boží lásky z nás také vytváří nádherné ozdoby Božího království.

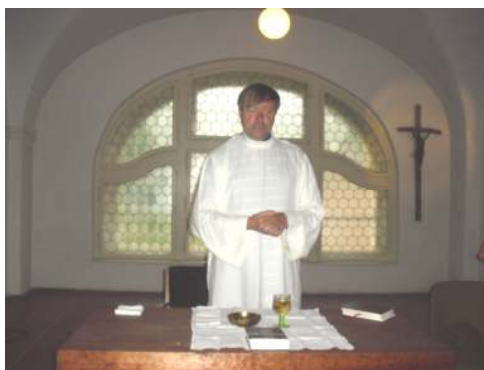
Ponoření do vody se stalo odpole dne skutečností

Úterý bylo slunečné, a tak jsme ho hezky užili u vody na koupališti u Berouna. Zvláště děti si přišly na své. Voda rozradostňuje, občerstvuje. I v tom je symbolem Božího Ducha. Voda však v biblické řeči může představovat i síly zla – když se rozbouří. Ten, kdo neumí pořádně plavat, může ve vodě utonout. To nám připomíná, že žijeme ve světě, kde je přítomno

dobro i zlo a stejná věc může přinášet dobrý i špatný výsledek. Sjet na skluzavce může být pro někoho radostí, pro jiné nepříjemností. Závěr dne jsme prožili u ohně se zpěvem táborákových písní. Plameny ohýnků nás zahřály nejen na těle, ale i na duši

Další den jsme po snídani a po mši sv. sloužené v kapli zamířili na Karlštejn. Čtení (náhodně vybrané) z proroka Ezechiele, který ve své vizi obnoveného chrámu vidí mnohé oltáře, nám připomnělo, že chrám společenství se nedá stavět bez osobních obětí. Evangelium nás povzbu-

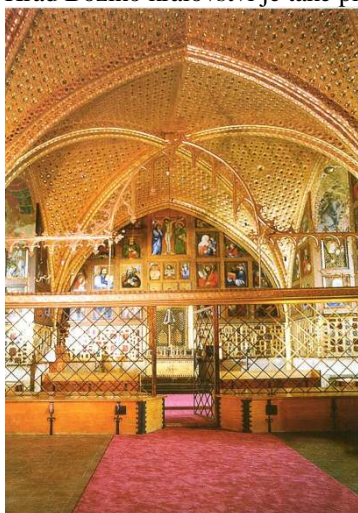
dilo k bezpodmínečnému následování Krista. Pak jsme vyrazili na hrad Karlštejn. Sloužil k uchování korunovačních klenotů a podle pověsti měl být i místem pro uchování Sv. Grálu-což měl být zřejmě kalich, v němž byla Kristova krev při poslední večeři.

Hrad Božího království je také před námi. V něm přijmeme s Kristem korunu slávy, v něm se nám dostane trvalé účasti na Kristově životě (krvi).

Velký dojem na nás udělal vstup do kaple Sv. Kříže. Nádherné zlatené klenby, svítící hvězdy, drahokamy ozdobené stěny...

Skrze kříž k nebeské slávě... Hrad jako bezpečné útočiště má svou duchovní symboliku: V knize Přísloví se píše: **kdo však doufá v Hospodina, má v něm svůj hrad.** (Př 29,25)

Hradem může být i naše nitro a pevné společenství. To vše musíme s velkým úsilím budovat.

Další hradem, který jsme navštívili, byl Křivoklát. Na tomto hradě, stejně jako na Karlštejně, nás zaujaly krásné kaple (na Karlštejně je jich asi 6). Zvláště nám kapličákům by měla být blížká myšlenka vnitřního prostoru v naše nitru, bytě, či jiné prostoře, kde by se člověk ztišil a načerpal novou duchovní sílu. Kaple na hradech k tomu jistě sloužily.

Na hradech, které jsme navštívili, bylo dosti vysoké vstupné, pro dospělé 200-300 Kč. I vstupy do hradů nitra vyžadují určitou oběť – ať už času, nebo energie.

Křivoklát byl budován zvláště za panování Přemysla Otakara II. Tehdy vznikl rozsáhlý, velkolepý královský hrad, jenž byl výrazně přestavěn Václavem IV. a později velkoryse dobudován Vladislavem Jagellonským.

Když vidíme díla našich předků, je správné položit si otázku: co zbude po nás? Co hezkého zanecháme našim rodinám, farnosti, společnosti? Nemusí to být velké nákladné věci, každá maličkost konaná s láskou zanechává stopu v čase.

Při cestě z Křivoklátu jsme se zastavili ještě v Lánech – v zámku, který užívají dnešní vládcí a prošli jsme se rozlehlým parkem. Odtud jsme se vydali směrem do Hředel, nedaleko hradů Žebrák a Točnick, kde pro nás jedni naši přátelé objednali večeři. Velké díky!

V pátek ráno jsme se už rozloučili se Svatým Janem pod Skalou a vyrazili na Ameriku, což neznamená do USA, ale do nedalekých již uzavřených lomů, jejichž vzhled připomíná krajinu, kde se na koních proháněl Vinetou a Old Shatherhand. Obdivovali jsme krásu skal i jezer a vzpomněli si také na politické vězně z 50. let, kteří zde na nucených pracích

i umírali. Před deseti lety jsme měli ještě možnost se zde vykoupat, nyní jsme lom zvaný Amerika a lom Mexiko jen obešli.

Cílem našeho pátečního putování bylo hlavní město Praha. Z královských hradů a zámků se ocitáme přímo v srdci království. Podobně putujeme do hlavního města Božího království, do nebeského Jeruzaléma. Musíme však projít i páteční křížovou cestou. Snad tato myšlenka může doprovodit nepříjemnou událost, která se stala v pátek večer po prohlídce noční Prahy, kdy se v metru na pojízdných schodech stal úraz dvou našich sester. Jedna s otřesem mozku musela dokonce zůstat do pondělka v nemocnici. Naštěstí to však nakonec skončilo dobře. V sobotu – po návštěvě v nemocnici - se někteří vydali na výstavu o Rožmbercích a na další památná místa, a já s dětmi vyrazil lodí po Vltavě do ZOO. Výzva k harmonii s přírodou – i tak můžeme setkání se zvířaty chápat.

I když se po úraze na schodech nikomu moc do metra nechtělo a jezdili jsme převážně tramvají, přesto jsme museli kousek popojet – zvláště při cestě zpět ze ZOO. Byli jsme ubytováni v Katolickém domově studujících v Černé ul. nedaleko Karlova náměstí, který provozují sestry dominikánky. V příjemném prostředí jsme strávili hezké chvíle.

Na závěr naší společné dovolené jsme se zúčastnili mše sv. v katedrále sv. Víta a pak se prošli po nádvoří, naslouchající výkladu o historii pražského hradu z úst jedné účastnice dovolené – dr. Pavly. Vyšli jsme také na Hradčanské náměstí k vyhlídce na Prahu a pak ke Strahovskému klášteru. Na zpáteční cestě jsme prošli nádhernou zahradou kolem

letohrádku Belveder. Praha i hrad v nás zanechaly krásný dojem. Stejně jako celá dovolená. Mohli jsme se radovat z krásy přírody, ze společenství i z Boha, který nám dával různá znamení k zamyšlení. Těšíme se, že příště nás bude ještě více a opět zažijeme hezké chvíle.

PETR PÍŤHA

Posel ze zámoří

Sv. Jan Nepomuk Neumann VI. část

X. Ačkoli byl opětovně varován a upozorněn také na nezdravé klima jihozápadně od Velkých jezer, Neumann neochaboval. Dalo se o něm bez nadsázky užit věty „Kristova láska ho popohání“, ale brzo naplnila se na něm i jiná slova Písma, totiž „horlivost o Tvůj dům zhlitla mne“. Jeho síly byly vyčerpány. Při jedné z návštěv omdlel a pak vážně onemocněl. Velikou vzpruhou byl pro něho příjezd mladšího bratra Václava, který mu vedl domácnost a převzal i mnoho vyučování. Proč přijel Václav Neumann za svým bratrem, není nám známo. Zda vyslán rodinou, aby Jen nebyl úplně sám, nebo vyzván bratrem, nevíme. Domnívám se však, že hlavním motivem Václavova rozhodnutí byl odvěký obdiv ke staršímu bratru, bez kterého se mu asi navíc těžko žilo ve světle silné otcovy osobnosti. Nevíme rovněž nic o reakci rodiny na tento odchod, ale zdá se, že pro Filipa Neumanna to byla nesmírně těžká zkouška, neboť jeho legitimní a přirozené plány o budoucnosti prosperující dílny přišly Václavovým odchodem vniveč.

Na otce Neumannů dolehl stín životního neúspěchu a jistá zahořklost, s níž se ještě setkáme.

Václav svému bratru kromě pracovní pomoci přinesl také důležitý pocit blízkosti oddané duše. Jan Nepomuk byl nejenom na konci svých sil fyzických, ale byl vyčerpán i psychicky a citově. Václav patrně zachránil svého bratra, když ho řadu týdnů ošetřoval při recidivě onemocnění, jež bylo nejspíše naprostým vyčerpáním. Při rekonvalescenci řekl Jan bratrovi: „Již nemohu, mé zdraví je podkopáno“. Jan Nepomuk se možná skutečně domníval, že jeho život spěje k rychlému konci a že zakrátko stane se obětí svého povolání. Bylo mu jasné, že pokračovat způsobem, kterým v Americe začal, není možné.

V té době si vzpomněl na poznámku, kterou při jakémsi příležitostném setkání k němu prohodil P. Prost, kterého Jan Nepomuk ctil jako duchovní autoritu a považoval za jakéhosi svého učitele v misijních otázkách. Poznámka P. Prosta zněla „Běda osamělému“. Neumannovi nyní jasně vyvstalo, že v podmínkách Ameriky musí být kněz opřen o pevné zázemí, jaké může poskytovat jedině řád. Pastorační podmínky byly tu vskutku natolik misijní, že vlastně nebylo možno k problémům kněží přistupovat obvyklým diecézním způsobem. Z úvah o těchto věcech vzešlo rozhodnutí vstoupit do řádu, ke kterému náležel jeho kněžský vzor, P. Prost. Bratr Václav bratrovo rozhodnutí následoval a vstoupil do řádu jako laický bratr. O tom, jaké byly povinnosti a životní podmínky kněze v americkém terénu té doby, dobře svědčí skutečnost, že mladý, ani ne třicetiletý muž, který nelhal, když se prohlašoval za zdravého chlapce z českých hor, byl po necelých čtyřech letech bez síly a musil ustoupit do klidnějších oblastí.

XI. V říjnu 1840 tedy Neumann opouští farnosti a klepe na dveře Kongregace Nejsvětějšího vykupitele v Pittsburgu, kde je vřele přijat.

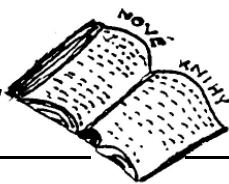
Jan Nepomuk přinesl si do řeholního života řadu vlastností, které mu usnadnily situaci. Byl blízký redemptoristické spiritualitě, dalo by se říci, že ji v hlavních rysech měl, dříve než do kongregace vstoupil. Již jako seminarista se seznámil s postavou zakladatele řádu, sv. Alfonsem z Liguori, četl jeho díla, která mu zvláště v Praze pomohla v jeho vnitřním zápase s josefínským pojetím náboženství. Dokonce část jednoho Alfonsova spisu přeložil z italského do češtiny. Byl zcela zaujat pro službu těm, ke kterým v původní myšlence zakladatele měla směřovat péče rádu — k těm, kteří byli vzdáleni od centra náboženského života a o jejichž blaho nikdo nedbal. Byl si vědom významu základního poučení o víře. Měl vřelý a věčný sociální cit. Byl vnitřně zcela ukázněný, žil v střídmosti a nežádal pro sebe ničeho z hmotných statků ani pozemských poct. Že přišel takto zformován, bylo moc dobře, protože jeho noviciát byl vlastně jen časovou zkouškou. Množství pastorační práce, které naléhalo na řeholní komunitu, nejen že téměř vylučovalo, aby se někdo zabýval „dospělým“ novicem, ale naopak bylo třeba využít ho co nejplněji k plnění vnějších úkolů řádu. S duchovní radou podanou v krátkém rozhovoru byl Neumann vržen do práce. Sám charakterizuje tento čas takto: „Opravdovým novicem jsem nikdy nebyl, ale přesto nemálo jsem zkusil, nemálo i poučení poznal, jimiž odvěký nepřítel nováčky sv. Alfonse navštěvuje“. Za zvláštní rafinované pokušení považoval to, že kromě změněného prostředí a poněkud menší fyzické námahy se jeho situace nemění. Opět byl celé týdny a měsíce sám. V tomto tlaku si však uvědomoval význam řádu, který ho chránil jaksi zevnitř, a stále více nahlížel starou pravdu řeholního života: zachovej řád — řád zachová tebe.

Aniž byl někým opravdu veden, prošel Neumann noviciátem a — užijeme-li termínu z amerického života — stal se duchovním selfmademanem. Když už se schylovalo ke složení slibů, vyvstala Neumannovi nová obava. Ozývaly se dohady o tom, že kongregace bude v Americe rozpuštěna nebo odvolána zpět do Evropy. V této situaci nabídl jeden z biskupů Neumannovi faru ve své diecézi a přednesl mnoho moudrých a věčných argumentů pro to, aby zkušený farář pokračoval v práci, kterou skvěle zastával, a nevydával se do nejisté budoucnosti kongregace. Neumann všem nevzal své rozhodnutí zpět a 10. 1. 1842 složil řádové sliby.

Kongregace využívala plně schopností svého nového člena. Neumann nejprve pracoval v Baltimore na faře sv. Alfonse, k níž patřilo deset venkovních stanic. V roce 1844 byl rektorem v Pittsburgu, kde bylo třeba dokončit vážnou stavbu velkého kostela, v roce 1848 stává se místoprovincialem kongregace pro Ameriku, Za krátký čas své funkce stačil Neumann založit nový klášter a zvelebit řádové školství. Když byl v ne právě pěkné atmosféře zbaven této funkce, byl spíše rád a bez náznaku hořkosti pokračoval v práci jako prostý řeholník. Stejně zůstal hlavní postavou díla a nový americký představený P. Hafkenscheid nemluvil o něm jinak než jako o své pravé ruce. Neumann v té době především pečuje o dorost ve funkci prefekta studií.

Rozsáhlá práce pro řád neorganizovala Neumannovu péči o duše lidí. I v době, kdy byl nejvíce zaměstnán stavbami, organizací, korespondencí s výukou, vždy ještě trávil hodiny ve zpovědnici, kázal, navštěvoval nemocné. Jako by jeho čas neměl mezí a síly neměly dna, věnoval se sestřím, v jejichž domech se soustřeďovala péče o mládež a nezaopatřené děti. Zvláštní pozornost přitom projevoval komunitě černošských sester v Baltimore. Cokoli se totiž týkalo problémů dětí, lákalo tohoto muže. Tato aktivita musila se ovšem znovu projevit na zdraví. Neumann opět vážně onemocněl a byl řádovou poslušností donucen po nějaký čas se léčit a setrvat v klidu.

Farní knihovna

Giorgio Maria Garbose: MARIE MAGDALSKÁ

Šifra Mistra Leonarda, nebo evangelia? Tato kniha je výzvou, abychom se zamysleli nad pravým významem této odvážné a věrné Ježíšovy učednice, která se první dozvěděla o Kristově zmrtvýchvstání a ohlašovala tuto radostnou novinu světu.

František Lízna: MUSÍM JÍT DÁL

Zajímavé čtení o putování P. Františka Lízny do Santiaga de Compostela, ke hrobu svatého apoštola Jakuba

Eduard Martin: BABIČKY A ANĚLÉ

V knize najdete odpovědi na ožehavé otázky, jaké děti mohou klást. Kouzelná svěžest dětských pohledů a otázek je schopná pojmenovat svět nezvykle, někdy překvapivým způsobem, a tím vést dospělé k novému pohledu na svět.

Leon Dyczewski: SV. MAXMILIÁN MARIA KOLBE

Vyprávění spoluvězně o otci Maxmiliánovi, jehož strhující víra v Boha, úcta k Neposkvrněné a důvěra v lidskou dobrotu, tak často ztracenou pod mračny kouře z krematoria.

Henri Marrou: SVATÝ AUGUSTIN

Knih, která seznamuje s životem jednoho z nejslavnějších církevních otců a učitelů

Leoluca Pasqua: PODVOD MAGIE

Hlavním přínosem knihy je nabídka srozumitelných kritérií pro rozeznání praktik magie a magické mentality v kontrastu s křesťanstvím.

JAK SE VYPOŘÁDAT SE STRESEM

nezbaví stresu v životě, ale může být pomocí, jak stres zvládat způsobem, který zlepší život

Pro děti:

Josef Janšta: TOMÁŠEK I. a II. díl

Příběhy chlapce Tomáška, jeho rodiny, kamarádů a kamarádek. Vhodné pro děti od 5 do 10 r.

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.25 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence a přívěšky.

Marie Mazancová

INFOMACE

Pro všechny farnosti

■■■ **FARNÍ DEN PRO VŠECHNY FARNOSTI NA KAPLICKU** což je setkání farníků z celého kaplického obvodu, se bude konat v neděli **18.9.** V mimokaplických farnostech tento den nebude mše sv. Doprava do Kaplice pro zájemce bude zajištěna. V kaplickém kostele začneme společnou mši sv. od 9.30. Potom bude následovat občerstvení na farním dvoře a oběd pro přespolní i zájemce z Kaplice.

Ve **13.30** se sejdem v sále restaurace Slovan, kde bude následovat odpolední program: hudba, přednáška, svědectví, představení farností, soutěž a tanec. Srdečně Vás všechny zveme!

Promyslete, prosím, a připravte (pokud možno) prezentaci své farnosti – povídání o životě ve farnosti, o kostele, o historii obce. Promítání fotografií zajistí P. Pavel. Promyslete i jiné obohacení programu, dále můžete připravit vtipy, hádanky, soutěže, společenské hry...

■■■ **DĚTSKÁ DIECÉZNÍ POUŤ – v sobotu 1.10.** se bude konat v Kájově. Tam začne v 10h mše sv. Děti se mohou hlásit u katechetek nebo v sakristii.

■■■ **VÍKENDOVÝ POBYT PRO DĚTI NA KTIŠI** se uskuteční (pokud vše vyjde) o víkendu 7.-9.10. Budeme opět vyrábět papírové draky a pouštět je.

Kaplice

■■■ **O SVÁTKU SV. VÁCLAVA** ve středu 28.9. bude mše sv. od 18h..

Cetviny

■■■ **KONCERT (ZPĚV+VARHANY) –díla Händela, Bacha, Haydna, Mozarta** zazní v neděli 11.9. od 15h. Vstupné 200,- Kč. Zájemci o dovoz ať se přihlásí u P. Pavla.

Dolní Dvořiště

■■■ **SVATOJILSKÁ POUŤ** se koná v **neděli 4.9.** Mše svatá začne od 11.15 h

Pohorská Ves

■■■ **POUTNÍ MŠE SV. S POUTNÍM ODPOLEDNÍM PROGRAMEM** se uskuteční v **sobotu 24.9.** od 11h. Mši sv. bude hudebně doprovázet P. Vavřinec Skýpala. Odpoledne bude hrát Country kapela Milana Janů.

Pohoří na Šumavě

■■■ **MŠE SV. S RODÁKY** se uskuteční v kostele v **sobotu 10.9. od 15.30h** a pak v **neděli 11.9. od 9h.** Celebrovat bude P. Šimek ze Želiva.

■■■ **HUBERTSKÁ MŠE** se uskuteční v kostele v **pátek 16.9. od 17.30h.** Celebrovat bude P. Vavřinec Skýpala

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

ZÁŘÍ 2011

NEDEĚLE	4.9.	23. NEDEĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 3.t
Čtvrtek	8.9.	Narození Panny Marie	svátek
NEDEĚLE	11.9.	24. NEDEĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 4.t.
Úterý	13.9.	Sv. Jana Zlatoústého	památka
Středa	14.9.	Povýšení svatého kříže	svátek
Čtvrtek	15.9.	Panny Marie Bolestní	památka
Pátek	16.9.	Sv. Ludmily, mučednice	památka
NEDEĚLE	18.9.	25. NEDEĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 1.t.
Úterý	20.9.	Sv. Ondřeje Kim Tae-góna a Pavla Chong Ha-sanga	památka
Středa	21.9.	Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	svátek
Pátek	23.9.	Sv. Pia z Pietrelciny, kněze	památka
NEDEĚLE	25.3.	26. NEDEĚLE V MEZIDOBÍ	žaltář 2.t.

Odjinud

■■■ **BOHOSLUŽBA ZA BUDOUCNOST ŠUMAVY a KONCERT SKUPINY OBOROH** se uskuteční v **sobotu 17.9. od 14h** v kostele sv. Magdaleny (u obce Zbytiny). Kázat bude kazatel Církve bratrské Pavel Černý, dále promluví prof. Hana Šantrůčková ad. Následovat bude koncert rockové skupiny Oboroh

■■■ **DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELSKÉ PÁRY** – v kráse našich nejvyšších hor i v tichu podkrovní kaple fary ve Špindlerově Mlýně se bude konat v těchto termínech: 8.-11.9., 15.-18.9. P.J.Šlégr a 3.-6.11.+ 10.-13.11. P. Rousek. www.eljon.cz tf. 499 523 852

■■■ **DUCHOVNÍ OBNOVA ODVALTE TEN KÁMEN s dr. Maxem Kašparů** se koná v Pastoračním středisku v Žirovnici o víkend 15.-18.9. Přihlášky na tf. 731 405 547

Humor

Dětské hlášky:

☺ Když při pozdvihování kněz pozdvihl kalich, jedna holčička nadšeně zakřičela přes celý kostel: „Živijóóó!!!!“

☺ Prosíme tě, Pane Bože, aby nám babička vydržela ještě aspoň do Vánoc!

☺ Rozzlobená matka poněkud hystericky křičí na děti: „Proč mě chcete utrápit?

Proč chcete, abych brzo umřela? Proč?!“ Čtyřletý Honzík prohlásí naprosto v pohodě:

„Já nevím. To ví jenom Pán Ježíš.“

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci v 18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše / ted' ČT 6.10.v 19h				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	nyní ne
Sobota	<i>1. so v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmičnými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 20.9.	17h
---------------	-----------------------	----------------------	--	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 8. a 22.9.	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	--	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní 29.9.	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	---	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní 4., 11. a 25.9.	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v neděli - v sakristii kostela,	nyní: 25.9.	18h
---------------	--	--------------	---	-------------	------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE	mše svatá nyní: 1x za 14 dní 18.9.a 2.10	11.15	Setkání v 18h: Pondělí: 19.9.	Svatý Kámen poutní kostel P. Marie Sněžné: 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 1.10.	
---------------	--	--------------	--------------------------------------	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 10.9.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	-------------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linhart

Bohoslužby: - poutní mše sv.	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (ne úplně pravidelně) v klubovně na Obecním úřadě:	Čtvrtek 14.30
--	--------------------	-------	--	---------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady		
Něm.-česká pout': 2. SO v srpnu- 14h	Česká pout': letos nebude	
- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. + nyní ještě: - září- 10. v 15.30 a 11.v 9h česko-něm.poutní mše sv.		

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096, fax - po tf. oznámení.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba kdy je kněz nejnáze k zastížení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30 a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (po telefonu)

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa na níž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. NEPRODEJNÉ (náklady na 1 ks asi 15,-Kč) Toto číslo vyšlo v neděli 4.9.2011

